

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Bragoi Eugeniu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 02 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Bragoi Eugeniu

Termenul examinării cauzei:

instanța de fond: 28.10.2016 - 02.12.2016,

instanța de apel: 27.12.2016 - 07.02.2017,

instanța de recurs: 05.06.2017 - 26.07.2017,

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 decembrie 2016, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bragoi Eu. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), 362 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 20.08.2016, Bragoi Eu. împreună cu Bălan D., urmărind scopul cupidant rezultat din contrabanda cu țigări, au elaborat un plan de realizare a acestor intenții, care presupunea procurarea țigărilor, obținerea pe diverse căi a instrumentelor și mijloacelor de comitere a infracțiunii, cooptarea altor persoane care să contribuie la traversarea cutiilor în care se aflau pachetele de țigări peste râul "Prut", din R. Moldova în România, în afara punctelor de trecere a frontierei, instruirea acestor persoane asupra modului de operare, care presupunea și traversarea ilegală a frontierei comune a R. Moldova și României, supravegherea sectorului de frontieră pentru a realiza deplasarea clandestină a persoanelor și cutiilor de

țigări, fără a fi observate de către echipele mobile de patrulare ale Departamentului Poliției de Frontieră, transportul persoanelor cooptate până la malul râului "Prut" și înapoi, remunerările pentru ajutorul acordat, pregătirea și dosirea uneltelor de comitere a acestor activități ilegale. Conform planului elaborat de către Bragoi Eu. și Bălan D., urma ca Țugui M., Strungari D., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N. să se deplaseze pe traseul indicat din s. Cotul Morii, r-nul Hîncești, spre malul râului "Prut", după care, înotând peste cursul de apă al râului "Prut", să treacă cutiile cu pachete de țigări peste malul românesc, unde trebuia să le predea la un anumit loc de lângă traseul numitului Bălan D. După aceasta Țugui M., Strungarii D., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N. trebuia să revină în R. Moldova traversând prin înot, prin același loc, râul "Prut", iar de pe malul moldovenesc al râului să se deplaseze până la locul de aflare al lui Bragoi Eu. Ultimul avea sarcina de a-i aștepta și de a-i transporta cu automobilul de marca "BMW", cu n/î HGV 952 pe Țugui M., Strungari D., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N. din s. Cotul Morii, r-nul Hîncești până în mun. Chișinău. După împărțirea rolurilor, urmând indicațiile din planul criminal descris supra la 20.08.2016, în jurul orei 19³⁰, Bălan D. a traversat frontiera de stat a R. Moldova în mod legal prin P.T.F. "Leușeni-Albița (auto)", direcția "ieșire", cu automobilul de marca/model "BMW 320", cu n/î HNU 715, deplasându-se pe direcția s. Gorban, județul Vaslui, România până la locul convenit, unde urma să-i întâlnească pe Țugui M., Strungari D., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N. pentru a primi cutiile cu pachetele de țigări.

Concomitent, la 20.08.2016, în jurul orelor 22⁰⁰, Țugui M., Strungaru D., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N., urmând planul criminal elaborat și descris mai sus, s-au apropiat de malul râului "Prut", în regiunea semnului de frontieră nr. 1138, aval 100 din s. Cotul Morii, r-nul Hîncești, după care prin înot au trecut pe malul românesc de fiecare câte două cutii de țigări. Înaintând în interiorul teritoriului României, în apropierea traseului unde urma să predea cutiile de țigări, Strungaru D. a fost surprins și reținut de reprezentanții poliției de frontieră ai României, iar Țugui M., Luca R., Trifan Gh. și Iepuraș N. au reușit să fugă, revenind în R. Moldova, prin traversarea ilegală prin înot a aceluiași segment al râului "Prut". La rândul său, minorul Iepuraș N., a.n. 19.12.1998, nu a reușit să ajungă pe malul moldovenesc al râului "Prut", cadavrul acestuia fiind depistat în albia râului la 24.08.2016, în așa fel constatându-se decesul acestuia.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Rusu V., în numele inculpatului Bragoi Eu., care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, cu aplicarea în privința inculpatului a amnistiei, conform prevederilor art. 107 Cod penal.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că, în ședința de judecată inculpatul a depus o cerere, scrisă personal, prin care a solicitat

examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a fost de acord cu probele administrate la etapa urmăririi penale și nu a solicitat administrarea de noi probe. Totodată, apelantul a indicat că, prin infracțiunea săvârșită de inculpat, nu a fost cauzat prejudiciu material și nu există careva persoane vătămate prin acțiunile sale, iar acesta conștientizează cele întâmplate și îi pare rău de acțiunile sale. Astfel, din circumstanțele relatate anterior, rezultă că în privința inculpatului, instanța de judecată urma să aplice Legea privind amnistia, or, efectele acesteia au un caracter obligatoriu, în sensul că aplicarea acesteia se face din oficiu, indiferent de poziția făptuitorului, adică chiar dacă acesta ar refuza amnistia, deoarece este vorba de un act al autorității legiuitoare, obligatoriu atât pentru organele statului, cât și pentru toți membrii societății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, cauza a fost judecată în ordinea prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitei maxime de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat. Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege nu a fost constatată.

Cu referire la solicitarea apelantului privind aplicare în privința inculpatului a actului amnistiei, instanța de apel a menționat că, conform art. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal iar conform alin. (2) al aceleiași legi, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Analizând în continuare materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, inculpatul a săvârșit prezenta infracțiune la 20.08.2016, adică la numai patru zile de la pronunțarea sentinței Judecătoriai Hâncești din 16.08.2016, prin care a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), 362 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4 200 lei, care a fost achitată la 05.09.2016, adică după săvârșirea prezentei infracțiuni.

În atare situație, instanța de apel a reținut că, nu poate fi amnistiat inculpatul, deoarece există restricția prevăzută la art. 1 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - inculpatul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, conform art. 2 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - procesul penal încetează până la faza de judecare a cauzei referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi, adică, până la 29.07.2016.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, inculpatul a săvârșit prezenta infracțiune la 20.08.2016, adică după adoptarea legii menționate.

În atare situație, nu poate fi amnistiat inculpatul, deoarece există restricția prevăzută la art. 2 alin. (1) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - inculpatul a săvârșit infracțiunea după adoptarea prezentei legi.

În acest context, instanța de apel a considerat imposibilă încetarea procesului penal în privința inculpatului în legătură cu intervenirea amnistiei.

Relevante, în sensul concluziei enunțate, instanța de apel a reținut și mențiunile cuprinse în sentință, "*(...) deși inculpatul a recunoscut vina integral, instanța nu poate considera situația lui drept una, care s-ar încadra în noțiunea de căință activă, fapt datorat condamnărilor anterioare, inclusiv pentru comiterea unei fapte similare la doar patru zile de la pronunțarea sentinței anterioare. Din considerentele expuse supra, instanța respinge cererea inculpatului și apărătorului său cu privire la încetarea procesului penal cu aplicarea Legii cu privire la amnistie*" (f.d. 43, vol.II).

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, de către instanța de apel nu au fost reținute careva temeiuri de a interveni în sentință.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului se observă că prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 34 alin. (1) și 82 alin. (2) Cod penal, adică, la individualizarea pedepsei nu s-a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, însă, instanța de apel este în imposibilitate să intervină în această parte a sentinței, deoarece, conform art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, soluționând cauza nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Rusu V. în numele inculpatului, care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicată amnistia, conform prevederilor art. 107 Cod penal.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar

menționând că, în privința inculpatului instanța de judecată urma să aplice Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 - a de la proclamarea independenței R.Moldova.

Efectele amnistiei au un caracter obligatoriu, în sensul că aplicarea amnistiei se face din oficiu, indiferent de poziția făptuitorului, adică chiar dacă acesta ar refuza amnistia, deoarece este vorba de un act al autorității legiuitoare, obligatoriu atât pentru organele statului, cât și pentru toți membrii societății. Deci, prin respingerea neîntemeiată de către instanța de judecată a cererii lui Bragoi Eu. privind încetarea procesului penal prin aplicarea legii cu privire la amnistie, a fost încălcat art. 6 CoEDO, dreptul la un proces echitabil.

Mențiunea instanței de judecată cu referire la lipsa căinței active a inculpatului, este una eronată, or, însăși solicitarea lui Bragoi Eu. de a fi examinată cauza penală în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, demonstrează că acesta recunoaște săvârșirea faptelor expuse în rechizitoriu, mai mult decât atât, inculpatul a cooperat cu organul de urmărire penală și nu a ascuns careva circumstanțe ale faptei săvârșite de către acesta. În ceea ce privește obligarea inculpatului de a repara prejudiciul material, ca condiție a existenței căinței active, organul de urmărire penală nu a stabilit existența cărorva persoane vătămate prin fapta infracțională a inculpatului.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temei legal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza celor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărorora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea

comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că avocatul Rusu V., în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea sa sunt încălcări procedurale, admise de instanțe la judecarea prezentei cauze, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul inculpatului cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, în speță nu au fost identificate careva interdicții de aplicare în privința inculpatului a Legii Nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocatul Rusu V. la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se

impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Bragoi Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Bragoi Eugeniu*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti